

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/430/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3217200311
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mandáček
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3217200311.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ing. Miroslava Mandáčka a členiek Mgr. Stanislavy Miklánkovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: L. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., K. XXXX/XX, zastúpeného: JUDr. Karina Uhrínová, advokátka so sídlom Banská Bystrica, Nám. Š. Moyses, proti žalovanému: Z. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. nad V., F. XXXX/X, o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 5C/2/2017-22 zo dňa 18. mája 2017, takto

rozhodol:

I. Návrh žalovaného na prerušenie konania **z a m i e t a** .

II. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

III. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť vypratať byt č. XX, nachádzajúci sa na 9. poschodí vo vchode č. X bytového domu súp. č. XXXX na F. ulici v V. nad V., v Katastrálnom území V. nad V., postavenom na parcele registra „C“ č. XXXX a k nemu patriaci spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti XX/XXXX a odovzdať ich žalobcovi do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň rozhodol, že žalobcovi patrí voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že z vykonaného dokazovania zistil, že vo výroku špecifikovaná nehnuteľnosť je vedená na liste vlastníctva č. XXXX a je vo vlastníctve žalobcu. Žalobca získal byt na dražbe, keď uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 5Er/59/2015-13 zo dňa 29.07.2016 bol schválený príklep udelený súdnym exekútorom JUDr. Jozefom Martišikom, so sídlom v Púchove, Samoty 1061, na dražbe konanej dňa 28.06.2016 v exekučnom konaní vedenom pod spis. zn. Ex 145/15 v prospech vydražiteľa - žalobcu. Listom zo dňa 01.12.2016 vyzval žalobca žalovaného, aby byt do 09.12.2016 vypratá a odovzdal žalobcovi. Žalobca doručoval list žalovanému poštou na adresu trvalého bydliska žalovaného, ktorá je v uvedenom byte, no žalovaný si zásielku v odbernej lehote neprevzal.

3. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka a uzavrel, že žalobca je výlučným vlastníkom predmetného bytu a k nemu patriacemu spoluvlastníckemu podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu. Žalobca nadobudol byt v dražbe konanej v rámci exekučného konania vedeného proti žalovanému, ktorý bol predtým vlastníkom bytu. Žalovaný byt žalobcu doposiaľ užíva, má ho vo svojej faktickej moci a znemožňuje žalobcovi ako

výlučnému vlastníkovi realizovať svoje vlastnícke právo, a to napriek tomu, že žalovaný už nemá žiadne vecné právo k bytu a nesvedčí mu ani žiadne iné právo zo záväzkového vzťahu byť užívateľ. Keďže žalovaný byt žalobcu užíva bez právneho dôvodu, súd považoval žalobu za dôvodnú, vyhovel jej v celom rozsahu a uložil žalovanému byt vypratať v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1,2 CSP.

5. Rozsudok okresného súdu v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol žalovaný a namietal, že procesným postupom súdu prvej inštancie bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (odvolacie dôvody podľa (§ 365 ods. 1 písm. b/, g/ CSP). Uviedol, že súd prvej inštancie vydal napadnutý rozsudok bez jeho prítomnosti a bez toho, že by mal vedomosť o pojednávaní súdu, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Pretože sa nezúčastnil pojednávania, nemohol predkladať ani žiadne návrhy a dôkazné prostriedky. Aj naďalej spochybňuje dražbu bytu, pre ktorú neboli naplnené zákonné podmienky a stále sa cíti byť vlastníkom predmetného bytu. Polovicu bytu ešte v roku 2012 daroval svojej družke. Platby za byt bytovému družstvu pravidelne uhradza, je invalidný dôchodca s onkologickým ochorením, má 71 rokov. Byt je jeho jedinou strechou nad hlavou. Dražbou bytu a výzvou na vypratanie sa cíti byť ukrátený na svojich právach a žiadal súd o ochranu. Poukázal na to, že dňa 07.12.2016 podal sťažnosť na porušenie práv z Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na Európsky súd pre ľudské práva do Štrasburgu. O sťažnosti nebolo doposiaľ rozhodnuté, a preto navrhol, aby sa v konaní nepokračovalo až do skončenia konania na Európskom súde pre ľudské práva. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. Žalobca sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadril tak, že žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že pokiaľ bol postup súdu prvej inštancie pri doručovaní zásielok žalovanému (žalobný návrh a predvolanie na pojednávanie) správny a k neuplatneniu prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany došlo zavinením žalovaného, ktorý si zásielky neprevzal, prípadne na ne nereagoval, nie je možné pripustiť odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP. Súd prvej inštancie preskúmal všetky dôkazy, ktoré mu boli predložené, tieto vyhodnotil a rozhodol. Žalovaný v odvolaní nepredložil žiadny dôkaz, ktorým by preukázal skutočnosti tvrdené v odvolaní. Poukázal na to, že žalobu o vypratanie bytu podal na súd dňa 30.01.2017, preto pokiaľ žalovaný podal sťažnosť na Európsky súd pre ľudské práva dňa 07.12.2016, zrejme nesúvisí s predmetným konaním. Žalovaný nepredložil žiadny dôkaz o podaní tejto sťažnosti, jej obsahu, splnení formálnych podmienok alebo jej prijatí Európskym súdom pre ľudské práva. Žiadal, aby súd konanie neprerušil.

7. Ďalšie písomné vyjadrenia vo veci podané neboli.

8. Posúdiac odvolanie žalovaného z hľadiska jeho obsahu (§ 124 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok / ďalej len „CSP“/), je zrejme, že obsahuje i návrh na prerušenie odvolacieho konania z dôvodu, že žalovaný podal dňa 07.12.2016 sťažnosť na Európsky súd pre ľudské práva. Žalobca s prerušením konania nesúhlasil.

9. Podľa § 162 ods. 1 písm. a/ CSP súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

10. Podľa § 163 ods. 1 CSP ak strany zhodne navrhnú prerušenie konania alebo zhodne navrhnú odročenie pojednávania, súd konanie preruší najmenej na tri mesiace.

11. Podľa § 164 CSP ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

12. Krajský súd v Trenčíne zistil, že vo veci nie je daný žiaden zákonný dôvod podľa § 162 ods. 1 písm. a/, § 163 ods. 1 ani § 164 CSP na prerušenie tohto súdneho konania.

13. Predmetom tohto súdneho konania, ktoré začalo 30.01.2017 podaním žaloby, je návrh žalobcu na vypratanie bytu č. XX a k nemu patriaceho spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu s.č. XXXX, zapísaných na LV č. XXXX, k.ú. V. nad V.. V návrhu na prerušenie konania žalovaný len uviedol, že dňa 07.12.2016 podal sťažnosť na Európsky súd pre ľudské práva z dôvodu porušenia jeho práv z Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorú ale bližšie nešpecifikoval, t.j. neuviedol, akej veci sa sťažnosť týka (vzhľadom na to, že súdne konanie v prejednávanej veci začalo až dňa 30.01.2017, teda po podaní sťažnosti), čo je jej obsahom atď. Zároveň podanie tejto sťažnosti na Európsky súd pre ľudské práva ani nijakým spôsobom nepreukázal (napr. dokladom o jej odoslaní alebo iným relevantným spôsobom). Žalobca zároveň s prerušením konania nesúhlasil. Na základe uvedeného, krajský súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

14. Čo sa týka veci samej, krajský súd ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 CSP, t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na pojednanie odvolania žalovaného nariaďovať pojednanie.

15. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, a preto je potrebné ho potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

16. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

18. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

19. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

20. Žalovaný v odvolaní namietol odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, g/ CSP.

21. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) predstavuje porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ide o taký procesne nesprávny postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení strany, ktoré mu poskytuje Civilný sporový poriadok. O takúto procesnú vadu ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva. Súd je povinný zabezpečiť účastníkom rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv - viď napríklad právo účastníka vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom § 125 CSP), vyjadriť sa k návrhom a vykonaným dôkazom čl. 9 CSP), byť predvolaný na súdne pojednanie § 178 CSP), na to, aby mu bol rozsudok doručený do vlastných rúk § 223 ods. 1 CSP) a iné.

22. V zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. g/ CSP zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené.

23. Žalovaný v prvom rade namieta, že súd prvej inštancie rozhodol v jeho neprítomnosti, pričom o súdnom pojednaní nemal vedomosť.

24. Strana má právo, aby vec bola prerokovaná na súde v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom (článok 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd). Jednou zo základných zásad občianskeho súdneho konania je zásada ústnosti, podľa ktorej styk súdu s účastníkmi konania a inými osobami, ktoré majú aktívnu účasť na konaní, sa realizuje ústne. Zásada ústnosti, ako zásada pojednania v záujme dosiahnutia účelu sporového súdneho konania je upravené v ustanovení § 177 a nasl. CSP.

25. Právo strany, aby jej vec bola prejednaná verejne a v jeho prítomnosti, zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, však nemožno chápať tak, že by súd nemohol konať a rozhodnúť vo veci bez prítomnosti strany, ale tak, že súd je povinný strane poskytnúť priestor na uplatnenie tohto práva. Uvedená požiadavka je vyjadrená hlavne v ustanovení § 178 ods. 2 CSP (predtým § 115 OSP), ktoré súdu ukladá predvolať stranu alebo jej zástupcu na pojednávanie tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. Je na strane, či využije svoje právo zúčastniť sa pojednávania na súde. Ak strane bráni určitá prekážka v účasti na pojednávaní, mal by z tohto dôvodu požiadať o odročenie pojednávania, pričom treba súdu oznámiť dôvod tejto žiadosti. Ak strana nepodá žiadosť o odročenie pojednávania a bez ospravedlnenia sa ho nezúčastní, hoci o pojednávaní bola riadne a s dostatočným predstihom upovedomená, nemožno v tom, že súd prvej inštancie konal v jej neprítomnosti, vidieť postup, ktorým bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, publikované pod č. R 79/1994).

26. Krajský súd po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a obsahu spisu na základe podaného odvolania zistil, že súd prvej inštancie rozhodol v súlade s procesnoprávnym predpisom, Civilným sporovým poriadkom a žalovanému bolo riadne umožnené realizovať jeho procesné práva, zúčastniť sa pojednávania a vyjadriť sa k veci a k dôkazom.

27. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že žalovanému bola dňa 06.03.2017 doručená súdom prvej inštancie žaloba spolu s uznesením č.k. 5C/2/2017-15 zo dňa 23.02.2017, ktorým bol vyzvaný, aby sa v lehote 15 dní od doručenia písomne vyjadril k žalobe, vo vyjadrení uviedol všetky rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Žalovaný sa k veci písomne nevyjadril.

28. Následne, dňa 28.03.2017 vec prejednávajúci sudca súdu prvej inštancie vytýčil pojednávanie vo veci na deň 18.05.2017 o 12,45 hod. Predvolanie na pojednávanie bolo doručené žalobcovi dňa 04.04.2017, jeho zástupkyňi dňa 03.04.2017 a bolo doručované i žalovanému, a to na rovnakú adresu, na ktorej prevzal žalobu a uznesenie súdu č.k. 5C/2/2017-15 zo dňa 23.02.2017. Zásielka súdu s predvolaním na pojednávanie na 18.05.2017 sa súdu vrátila dňa 26.04.2017 s poznámkou Zásielka neprevzatá v odbernej lehote, ktorý deň sa považuje za deň doručenia predvolania. Žalovanému totiž bolo predvolanie na pojednávanie doručené v súlade s § 106 ods. 1, s tým, že podľa § 111 ods. 3 CSP ak nemožno doručiť na osobe doručiť písomnosť na adresu podľa § 106 CSP, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Žalovaný v priebehu konania, ani v odvolaní netvrdil, že by sa v čase doručovania predvolania na pojednávanie na predmetnej adrese nezdržiaval.

29. V postupe súdu prvej inštancie potom nemožno zistiť žalovaným tvrdené porušenie jeho práva na spravodlivý proces, spočívajúce v tom, že mu bolo zabránené uskutočňovať jemu patriace procesné práva. Žalovaný bol na pojednávanie súdu, na ktorom došlo k prejednaniu veci a rozhodnutiu riadne a včas predvolaný. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil a svoju neúčast' neospravedlnil, o odročenie pojednávania nepožiadal. Žalovaný sa navyše k veci písomne nevyjadril ani na základe skôr doručenej žaloby a uznesenia súdu, ktorým bol na také vyjadrenie vyzvaný, a preto nemožno konštatovať, že mu bolo upreté uplatňovanie jeho procesných práv.

30. V súvislosti s uvedeným odvolací súd vo veci nezistil ani existenciu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. g/ v spojení s § 366 CSP. Právo tzv. novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené ako reštriktívne vnímaná výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie. Uvedené znamená, že odvolací súd je aj počas odvolacieho konania povinný prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, ale len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP). Odvolací súd potom nemôže prihliadať na skutočnosti, uvádzané žalovaným v odvolaní, týkajúce sa veci samej, pretože na to neboli naplnené zákonné podmienky, keďže tieto skutočnosti mohol žalovaný uviesť i v prvoinštančnom konaní, avšak tak neučinil.

31. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku riadne vysporiadal so všetkými podstatnými skutkovými tvrdeniami a právnymi argumentami, vznesenými v konaní, uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie spĺňa náležitosti podľa § 220 CSP.

32. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie na základe správneho procesného postupu správne posúdil nárok žalobcu zo skutkovej i právnej stránky s následkom jeho priznania, ako aj otázku nároku na náhradu trov konania, odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

33. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu, priznal nárok na ich náhradu. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalobcu rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP súd prvej inštancie.

34. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).